

Skatten ind med dens normale Beløb paa det Finanslovsforslag, som jeg i øvrigt benyttede som Normalforslag, nemlig Finanslovsforslaget for 1912—13. Det ærede Medlem vil da vel ikke formode om mig, at jeg skulde have troet, at en Formue- og Indkomstskat, der først blev at anvende for Skatteaaret 1913—14, kan gaa ind i Finansaaret 1912—13. Deraf viser det sig aldeles tydeligt, at det ærede Medlem er fuldstændig paa Vildspor i sin Fortolkning af sine Bemærkninger.

**Ordføreren (Bramsen):** Jeg er aldeles sikker paa, at det vil vise sig, som jeg selv sagde, at 1912—13 er en Trykfejl, at det er aldeles rigtigt, naar jeg siger, at der som alle Steder, hvor den højtærede Finansminister har talt om den forhøjede Indkomst- og Formueskat, er han gaaet ud fra, at det hele Beløb vilde gaa ind i det paagældende Aar. Det kan slet ikke hjælpe, at den højtærede Minister vil gøre noget Forsøg paa at komme bort derfra. I Fjor, da der var den Uenighed, og den højtærede Minister sagde, at mine Tal var fejle, tilbød jeg den højtærede Minister en Undersøgelse ved autoriserede Revisorer for at paavise, at mine Tal var rigtige. Men det vilde den højtærede Minister ikke gaa ind paa. I Dag tilbyder jeg en hvilken som helst Voldgift om, hvorvidt det Citat, jeg har fremdraget, kan udtydes paa anden Maade end alle de andre Udtalelser fra Ministeren om den Sag, nemlig, at vi skal have 3,500,000 Kr. ind i Finansaaret 1913—14, og at han aldrig har taget nogen Reservation om nogen Del af Beløbet, saaledes som han har paastaet.

**Finansministeren (N. Neergaard):** Nu er Sagen i Virkeligheden ganske klar. Det Referat, det ærede Medlem gav, gav mig den Tro, at der mulig forelaa en Trykfejl; men da det ærede Medlem oplæste Citatet i sin Helhed, saa jeg, at det er ganske rigtigt; der skal staa 1912—13, hvilket er i god Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, jeg har fulgt ved Opstillingen af Finansplanen: at sætte Normaltallet ind paa det Finansaar, jeg benyttede som Normal-Finansaar, nemlig 1912—13.

**Formanden:** Jeg skal blot bemærke, at Møningsudvekslingen mellem Ministeren og Ordføreren har fjernet sig noget mere fra selve Sagen, end ønskeligt er; men jeg antager ogsaa, at Forhandlingen om dette Punkt snart vil slutte.

**Ordføreren (Bramsen):** Jeg skal da frafalde yderligere Udtalelser om dette Punkt og overlade til det høje Tings Medlemmer at undersøge Spørgsmaalet om den citerede Udtalelse, hvis Pagina i Rigsdagstidenden jeg har angivet.

**la Cour:** Den højtærede Minister har omtalt, at naar man vilde være paa den sikre Side, kunde man paa Finansloven lægge 2 pCt. til paa Udgifterne. Baade forleden og i Dag er det blevet nævnt; og den højtærede Minister sagde, at saa overskred man ikke de Indtægter, Finanserne kan bære. Men jeg vil nu igen gøre opmærksom paa, at vi har paadraget os en Gæld af 149 Mill. Kr. i Løbet af 10—11 Aar for at dække de daarlige Finanslove, vi har haft. Det er gennemsnitlig 12 pCt., der aarlig er lagt paa til Udgifter, og det er naturligvis for at dække Udgifterne, vi har gjort Gæld. Udgifterne var i 1902—03 75 Mill. Kr., og i Aar er de oppe ved 112 Millioner. Gennemsnitlig er det 100 Mill. Kr., Indtægten har været i den Tid, og det bliver godt 12 pCt., hvormed Udgiften har overskredet Indtægten i den Aarrække. Nu vil jeg spørge den højtærede Minister, som taler om, at det var en god Finanspolitik, om da den anden Finanspolitik, som blev ført før hans Tid, saa har været rigtig, og hvorfra han gaar ud, for naar man i en Række af Aar har lagt 12 pCt. paa Udgifterne, og man saa skal blive ved at lægge 2 pCt. paa, vil Enden dog blive, at vi faar en stor Underbalance. Den højtærede Finansminister har her gentaget næsten til Trivialitet, og jeg vil indrømme, at det ogsaa fra anden Side er gentaget omtrent til Trivialitet, at i de gode Aar skal man samle Penge sammen for at have noget at staa de daarlige Aar imod med. Vi har i de sidste Aar haft rigtig gode Landbrugsaar med gode Afgrøder og høje Priser, altsaa, Befolkningen har haft gode Indtægter; men dersom vi faar daarlige Aar — og de kan jo komme lige saa godt nu som i gamle Dage — vil de Indtægter, Landbruget, som er et af Hovederhvervene, har, gaa betydeligt ned, og den Indkomstskat, man kan forvente deraf, vil blive lille, medens samtidig Toldindtægterne svinder, idet vi jo, naar vi har knapt med Penge, ikke lever saa godt, som naar vi har godt med Penge, ligesom ogsaa Jernbanekørselen vil tage af i trange Tider. Derfor siger jeg til den højtærede Finansminister: De skal ikke bygge alt for meget paa de gode Aar, De